

Α' Μηχανικός Μανώλης Παπαποστόλου

«Η δουλειά μας είναι γεμάτη προκλήσεις»

Πνεύμα ανήσυχο και εφευρετικό, με καταγωγή από το Καστελόριζο, ο Α' μηχανικός του BLUE STAR ΙΤΗΑΚΙ Μανώλης Παπαποστόλου μιλάει για όλους και για όλα, εστιάζοντας όμως στη μεγάλη του αγάπη, τις μηχανές...

Κύριε Παπαποστόλου, θα θέλατε να μας πείτε λίγα λόγια για τη μέχρι τώρα πορεία σας στη θάλασσα;

«Στα βαπόρια μπήκα για πρώτη φορά ως ποντοπόρος το 1983 και παρέμεινα μέχρι το 1994. Στην ακτοπλοία ξεκίνησα υπηρεσία στο ΦΑΙΔΡΑ των Μινωικών Γραμμών ως Γ' μηχανικός. Ακολούθησαν το Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗΣ και το ΙΚΑΡΟΣ, στα οποία υπηρέτησα ως Β' μηχανικός. Το 2000-01 πήγα στη Γένοβα της Ιταλίας για την παραλαβή του νεότευκτου τότε ΦΑΙΣΤΟΣ ΠΑΛΑΣ. Μεγάλο σχολείο. Το 2002 ήρθα ως Α/Β στη Blue Star Ferries και πήγα στην Κορέα για την παραλαβή του ΠΑΡΟΣ και το 2006 έπιασα Α' μηχανικός στο θρυλικό SUPERFERRY II παρέα με τον Σπρ Κώστα Τζώρτζη. Έκτοτε έχω περάσει από

ΠΑΡΟΣ, ΝΑΞΟΣ και ΙΘΑΚΗ». **Τι ήταν αυτό που σας ώθησε να ακολουθήσετε το επάγγελμα του μηχανικού και όλα του αξιωματικού γέφυρας;**

«Καταρχήν, πρέπει να σας πω ότι είχαμε μηχανικούς-ναυτικούς στην οικογένεια μας. Επιπλέον, ο παππούς μου ήταν καπετάνιος, ενώ ο πατέρας μου υπήρξε караβομαραγκός. Συνεπώς, είχα κίνητρο για να μπω στο χώρο της θάλασσας. Από την άλλη πλευρά ανέκαθεν μου άρεσε το τεχνικό αντικείμενο, δηλαδή η ενασχόληση με τις μηχανές. Για μένα το να γίνω μηχανικός ήταν όνειρο ζωής και το πέτυχα. Θυμάμαι τα καλοκαίρια που ήμουν μικρός, όταν δούλευα στα μηχανουργεία. Άλλες εποχές τότε. Αφού τελείωσα το Γυμνάσιο στα 14, πήγα να σπουδάσω το αντικείμενο στην τεχνική Σχολή Ανατολικής Αχαΐας. Εκεί συνδύασα την εκπαίδευση με την πρακτική άσκηση σε μηχανουργεία. Μόλις τε-

λείωσα το 1983, μπήκα στο Εμπορικό Ναυτικό και ξεκίνησα να πηγαίνω σε αποστολές για επισκευές στο εξωτερικό. Πολύ μεγάλη εμπειρία». **Συναντήσατε δυσκολίες στην επαγγελματική σας πορεία;**

Πραγματικά, δύσκολη περίοδος.

«Επιπρόσθετα, πρέπει να τονίσω ότι έπεσα και στη μεταβατική περίοδο, όπου τα ηλεκτρονικά μπήκαν στη λειτουργία των μηχανών. Έκτοτε ο μηχανικός έπρεπε να δουλεύει με τη φιλοσοφία των κατασκευαστών. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι η πατέντα ως λύση περιορίζεται σημαντικά. Οπότε σε μια δύσκολη στιγμή εφαρμόζουμε τις "πρώτες βοήθειες" και μετά βρίσκουμε το ανταλλακτικό και δίνουμε την τελική λύση. Θυμάμαι χαρακτηριστικά ένα περιστατικό, όταν υπηρετούσα σε ποντοπόρο φορτηγό, το οποίο φορούσε Sulzer. Είχαμε διαρροή στο χώρο ψύξης (κέλυφος τουρμπίνας). Προκειμένου ν' αντιμετωπίσουμε άμεσα το πρόβλημα απομονώσαμε το νερό, ανοίξαμε τις πόρτες επιθεώρησης, προσαρμόσαμε ανεμιστήρα για να εξασφαλίσουμε τη συνεχή παροχή αέρα και καταφέραμε να βγάλουμε ένα 12ήμερο ταξίδι ▶

